

בש"פ 1893/18 - מדינת ישראל נ' פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 1893/18

כבוד השופט ג' קרא
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996
תפ"ח 514-03-17 - בית המשפט המחוזי בתל
אביב-יפו

כ"ה באדר התשע"ח (12.03.18)
עו"ד ורד חלאווה
עו"ד אריאל עטרי

תאריך הישיבה:
בשם המבקשת:
בשם המשיב:

החלטה

בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) לתקופה של 90 יום, החל
מיום 16.3.2018 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 514-03-17 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי
המוקדם מביניהם.

כתב האישום

1. כנגד המשיב הוגש ביום 1.3.2017 כתב אישום המייחס לו מספר עבירות של התעללות בקטין בידי אחראי, עבירה לפי סעיף 368ג סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפת קטין הגורמת לחבלה של ממש על ידי אחראי, עבירה לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין; ותקיפת חסר ישע או קטין על ידי אחראי, עבירה לפי סעיף 379 בנסיבות סעיף 382(ב)(2) לחוק העונשין. עובדות כתב האישום פורטו בהחלטה קודמת שניתנה בעניינו של המשיב (בש"פ 7130/17, כב' השופטת ד' ברק-ארז) ועל כן יובאו להלן בתמצית.

2. על פי המתואר בחלק הכללי בכתב האישום, בתקופה שבין שנת 1999 ועד לתחילת שנת 2017 נהג המשיב להכות את ילדיו הקטינים (להלן: המתלוננים) ולהשליט בביתו אורח חיים רווי אלימות והשפלה. בהזדמנויות שונות הכה המשיב את ילדיו באמצעות ידיו ורגליו בכל חלקי גופם; הצליף בהם באמצעות חגורה ואביזרים אחרים; נשך את גופם וסחב אותם בשערותיהם. בחלק מהמקרים מעשי התקיפה גרמו למתלוננים חבלות ועל גופם נותרו סימנים. עוד מתואר בכתב האישום כי המשיב היה נוהג, בין היתר, לזרוק כלי בית וחפצים אישיים על המתלוננים; לגדפם ולכנותם בכינויי גנאי שנועדו לבזותם ולהשפילם; לאיים כי המתלוננים ילקחו לפנימיות ויופרדו האחד מהשני; ולהעירם משנתם בקללות ובצעקות, תוך שהוא מטיח באימם של המתלוננים (להלן: האם) ובנוכחותם, כי היא מבצעת מעשי מין וניאוף.

כתב האישום כולל בנוסף חמישה אישומים פרטניים הנוגעים לחמש בנותיו (להלן: המתלוננות). אישומים אלה מתארים מעשי אלימות שונים שנקט המשיב כלפי המתלוננות, כאשר בחלק מהמקרים אילץ אותן לבלות את הלילה מחוץ לביתן, והכל כמפורט בכתב האישום.

הליכי המעצר

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. ביום 9.4.2017 ניתנה החלטתו של בית המשפט המחוזי לפיה קיימת תשתית ראייתית לכאורית למעשים המיוחסים למשיב, וכי עבירות האלימות שביצע לכאורה כלפי ילדיו מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים. עוד צויין כי בנסיבות העניין אף עולה חשש לשיבוש הליכי משפט ולהשפעה על עדים, והדיון נדחה לצורך בחינת חלופת מעצר.

ביום 10.5.2017 הוגש תסקיר שירות המבחן בגדרו נבחנה חלופת מעצר בירושלים בפיקוח שניים מחבריו של המשיב ואמו. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון גבוה כי אם המשיב ישוחרר הוא ימשיך בהתנהלותו הבעייתית כלפי בני משפחתו, וכי החלופה המוצעת אינה מתאימה לרמת הסיכון

הנשקפת מהמשיב. על כן, נמנע שירות המבחן מלהמליץ על חלופת מעצר. בדיון שנערך ביום 14.5.2017 העלה ב"כ המשיב טענות שונות כלפי תסקיר שירות המבחן, בעקבותיהן הורה בית המשפט על עריכת תסקיר משלים. בתסקיר משלים מיום 24.5.2017 נבחנה חלופת מעצר מרוחקת בישיבה במושב תפרח, בפיקוחם של גורמים שאינם מכירים באופן אישי את המשיב. נוכח הערכת שירות המבחן כי על אף שהחלופה המוצעת סבירה, המפקחים יתקשו לזהות מצבי סיכון אפשריים, ונוכח ההערכה כי רמת הסיכון להישנות העבירה ולפגיעה במתלוננים נותרה גבוהה, לא הומלץ על שחרור ממעצר. ביום 5.6.2017 ניתנה החלטת בית המשפט לפיה המשיב יעצר עד לתום ההליכים לאחר שנמצא כי לא ניתן לתת בו אמון.

4. על ההחלטה הוגש ערר לבית המשפט זה (בש"פ 5190/17), בעקבותיו הוגש תסקיר מעצר משלים. ביום 30.7.2017 ניתנה החלטתו של בית המשפט (כב' השופט ע' פוגלמן), המורה על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בבית חבירו שבירושלים, בכפוף לבדיקת מנהל הפיקוח האלקטרוני ובתנאים מגבילים שיקבעו על ידי בית המשפט המחוזי. ביום 14.8.2017 הורה בית המשפט המחוזי על המשך מעצר בפיקוח אלקטרוני, ונאסר על המשיב ליצור כל קשר עם המתלוננים ואימם.

5. בהמשך, הורה בית המשפט על עיבוי מערך המפקחים והתיר למשיב לצאת לטיפול רפואי ולתפילות לרגל חגי תשרי. עוד יצוין כי בתחילה נאסר על המשיב ליצור קשר עם כל ילדיו, אך בעקבות ערר על החלטה זו הותר למשיב להיפגש עם בנו הבגיר שאינו נזכר בכתב האישום כנפגע עבירה, ונקבע כי יוגש תסקיר משלים שיבחן את האפשרות שהמשיב יפגש עם שני ילדיו הקטינים שכתב האישום אינו עוסק בעניינם (בש"פ 7130/17 הנזכר לעיל). בהתאם להמלצת התסקיר, הורה בית המשפט ביום 14.12.2017 על קיום ארבעה מפגשים בפיקוח מרכז הקשר העירוני בת"א, כשלאחר המפגש הראשון תתקבל החלטה על המשך המפגשים ועל אופן עריכתם. בנוסף נקבע כי לאחר ארבעת המפגשים יוגש תסקיר נוסף. ביום 18.2.2018 אימץ בית המשפט את המלצת שירות המבחן, אישר כי המפגשים יתקיימו למשך שלושה חודשים נוספים, וקבע דיון המשך ליום 9.5.2018 במסגרתו יוגש תסקיר עדכני.

ההליכים בתיק העיקרי

6. ביום 1.3.2017 הוקרא כתב האישום, ולבקשת המשיב נדחה המענה ליום 4.5.2017. במועד זה ביקש ב"כ המשיב כי התיק יקבע להוכחות וכי המענה לכתב האישום ידחה פעם נוספת. התיק נקבע לדיון מקדמי ומענה מפורט ליום 23.5.2017. באותו מועד דחה בית המשפט (כב' השופט מ' לוי) את המענה לכתב האישום, לבקשת ב"כ המשיב ולאחר שהלה ציין כי רק סמוך למועד הדיון קיבל לידיו חומרים בהתאם לבקשתו לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ). בית המשפט ציין כי לא תינתן דחייה נוספת. בדיון ביום 13.6.2017 אושרה החלפת

ייצוג של המשיב, המענה לכתב האישום נדחה לבקשת בא כוחו החדש, ונקבעו מועדי הוכחות. הדיון ביום 11.7.2017 התנהל בפני מותב אחר (כב' השופט צ' קפאח), ובמהלכו הצטרף עו"ד נוסף לצוות ההגנה, בוטלו מועדי ההוכחות שנקבעו ותחתם נקבעו מועדים חדשים. בהתאם להחלטת בית המשפט ולארכה שניתנה, הוגש מענה לכתב האישום ביום 24.9.2017. ביני לביני, הועבר התיק לטיפולו של מותב אחר (כב' השופטת ל' מרגולין-יחידי).

7. ביום 5.12.2017 התקיים דיון בבקשות המשיב לגילוי ראיות לפי סעיף 108 לחסד"פ וסעיף 43 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969. המשיב טען כי הוא זכאי לקבל את הראיות שהתבקשו מבלי שאלה יועברו לידי התביעה, ולבקשת בית המשפט הבהיר כי אם תידחה טענתו ימשיך את בקשותיו. ביום 18.12.2017 ניתנה החלטתו של בית המשפט (כב' השופטת ל' מרגולין-יחידי) שקבע כי על הראיות לעמוד לעיונה של התביעה ומשכך הורה על מחיקת הבקשות. ערר שהוגש לבית משפט זה נדחה (בש"פ 296/18, כב' השופט י' עמית). עוד יצוין כי ביום 14.11.2017 הגיש המשיב בקשה לגילוי חומרי חקירה מכוח סעיף 74 לחסד"פ. לאחר שהתקיימו שני דיונים, ניתנה ביום 24.1.2018 החלטת בית המשפט (כב' השופט י' טופף) הדוחה את הבקשה ביחס לכלל החומרים שנותרו במחלוקת. ערר שהוגש על החלטה זו נדחה אף הוא (בש"פ 1628/18, כב' השופט מ' מזוז).

8. ביני לביני החלה שמיעת ההוכחות. החל מיום 18.10.2017 ועד ליום 27.2.2018 התקיימו 11 דיונים במהלכם נשמעו עדויותיהן של ארבע מהמתלוננות, האם ועדי תביעה נוספים. בדיון שנערך בפני ביום 12.3.2018 ציינה המבקשת כי נערך דיון נוסף ביום 8.3.2018 במסגרתו הושלמה עדות האם, וכי קבועים חמישה מועדים נוספים לשמיעת הוכחות בחודשים מרץ, מאי ויוני ש"ז.

הבקשה להארכת מעצר

9. לטענת המבקשת, כתב האישום ועדויות המתלוננות חושפים מסכת אירועים חמורה שנמשכה לאורך זמן רב ומעידה על מסוכנותו הרבה של המשיב. אף מתסקיר שירות המבחן עולה כי המשיב הינו אדם מסוכן ומניפולטיבי. עוד טענה המבקשת כי המתלוננות פוחדות מהמשיב וכי קיים חשש כי שחרורו יביא לשיבוש הליכי המשפט וישפיע על העדים. כל אלה, מצדיקים לשיטת המבקשת את הארכת המעצר בפיקוח אלקטרוני.

10. המשיב התנגד להמשך המעצר וביקש להורות על שחרורו. לטענתו, רוב המעשים המיוחסים לו נעשו לפני שנים רבות, כאשר ברקע להליך הפלילי עומד סכסוך גירושין בינו לבין האם. עוד הוזכר כי

בעקבות תסקירי שירות המבחן והחלטת בית המשפט, הותר למשיב להיפגש עם ילדיו הקטינים. לטענתו, החשש לשיבוש הליכים הוסר שכן בני המשפחה ובראשן המתלוננות סיימו את עדויותיהן, והמעשים שהעידו על מסוכנותו, ככל שהייתה, בוצעו כלפי בני משפחתו ובביתם בלבד. בנסיבות אלה, האיזון הראוי ימצא בשחרורו ממעצר בפיקוח אלקטרוני תוך הרחקתו מבית המשפחה ומהמתלוננות. עוד הדגיש המשיב כי המשפט צפוי להתנהל במשך זמן רב וזאת בשל מספר העדים הצפויים להישמע מטעם ההגנה ומכיוון שדיוני ההוכחות הבאים נקבעו לימים שאינם מלאים.

דיון והכרעה

11. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

12. כידוע, החלטה בעניין הארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים מחייבת איזון בין חזקת החפות העומדת לנאשם וזכותו לחירות, לבין האינטרס שבשמירה על שלום הציבור ותקינות ההליך הפלילי. השיקולים העיקריים הצריכים לעניין זה הם מידת המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, החשש מפני הימלטות או שיבוש הליכי המשפט וקצב התקדמות ההליך העיקרי (בש"פ 2394/17 מדינת ישראל נ' אברג'יל, בפסקה 6 (27.3.2017) (להלן: עניין אברג'יל); בש"פ 6045/17 מדינת ישראל נ' פישר, בפסקה 4 (8.8.2017)).

13. בענייננו, למשיב מיוחסים מעשי אלימות חמורים שבוצעו לאורך זמן ובמועדים שונים כלפי המתלוננים, ילדיו הקטינים. בגין אלו קמה חזקת מסוכנות סטטוטורית כאמור בסעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים. התסקירים שהוגשו בעניינו של המשיב הצביעו אף הם כי רמת הסיכון להישנות המעשים ולפגיעה במתלוננים הינה גבוהה. בהתחשב בכל אלו, לא מצאתי כי הזמן שחלף הקהה את מידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב באופן המצדיק את שחרורו ממעצר בפיקוח אלקטרוני. יודגש כי התסקירים הנוגעים למפגשים שנערכים כיום בין המשיב לשני ילדיו הקטינים אינם מלמדים על שינוי במסוכנות כלפי ילדיו האחרים ובראשן המתלוננות, כלפיהן מיוחסות עיקר העבירות שבכתב האישום. מכאן שחזקת המסוכנות עומדת בעינה ומטה את הכף לעבר המשך המעצר.

14. אשר לקצב התקדמות ההליכים – אף כי בתחילת המשפט התבקשו מספר דחיות, ברובן לבקשת ההגנה, ניהול ההליך עלה על דרך המלך ומתקדם בקצב משביע רצון, כשפרשת התביעה צפויה להגיע לקיצה בקרוב.

15. סיכומו של דבר, במכלול השיקולים, איני מוצא כי יש לשנות את נקודת האיזון הקיימת, בפרט כשעסקינן בבקשה ראשונה להארכת מעצר וכשהמשיב נמצא במעצר בפיקוח אלקטרוני ולא במאסר מאחורי סורג ובריח, כך שהפגיעה בחירותו פחותה (עניין אברג'יל, בפסקה 6; בש"פ 1504/17 מדינת ישראל נ' פלוני, בפסקה 25 (13.3.2017)).

16. סוף דבר, הבקשה מתקבלת. מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני יוארך ב-90 יום החל מיום 16.3.2018 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 514-03-17 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ב בניסן התשע"ח (28.3.2018).

ש ו פ ט
